

Teatersjef Den Nationale Scene

vísindi – Klokke ledervalg

Musikteater

Oh Happy Day – velspillet musikteater med tonedøvt kønsbillede

Folketeatret

ANMELDELSE 03.04 2022

★★★★☆

Oh Happy Day på Folketeatret. Foto Gudmund Thar.

DEL

Oh Happy Day

30. marts 2022 - 8. maj 2022

Folketeatret

Folketeatret har omsat filmen *Oh Happy Day* til scenen. Historien om den forsigtige Hannah, der får nyt liv gennem mødet med en amerikansk gospelpræst, leverer som musikteater – dog uden at involvere megen gospel – men er ikke for alvor løftet ud af hverken filmmediet eller et 50'eragtigt kønsbillede, der må have været ganske anakronistisk allerede ved filmens premiere i 2004.

"Det var en god forestilling!"

"Ja, det var da i hvert fald feel-good..."

Sådan lød et replikskifte efter københavnerpremieren på Folketeatrets *Oh Happy Day*, der allerede har turneret resten af landet tyndt. Den sidste replik, som blev sagt i en lidt resigneret tone, siger egentlig alt. *Oh Happy Day* er tæt på 100 % feel good. Om det så er lig med at være en god forestilling, kan man have forskellige meninger om.

Oh Happy Day på Folketeatret. Foto Gudmund Thai.

Tæt på politisk tonedøvt

Jeg var allerede i 2004, hvor filmforlægget havde premiere, temmelig træt af den selvbevidste 90'erironi, der som regel følger med navnet Hella Joof. Jeg så derfor ikke filmen, og kan derfor ikke sige, om den virkede mere relevant dengang. I 2022 virker det dog relativt retro – for ikke at sige tæt på politisk tonedøvt at sætte en forestilling op, hvor en grå mus af en kvinde bliver forløst af en sort mand med rytme. Men nuvel, det er altså det plot, vi har at arbejde med, og det har tidens tand ikke været nådigt.

Nogen har slået Marie Mondrups særlige powerglød ihjel. Hendes sanglærke Hannah trisser stille rundt, byder sig ikke til, har dårligt nok en mimik, men gemmer sig i sin cardigan og afventer, at andre tager beslutninger for hende. Selvfølgelig får hun en opblomstring til sidst, og selvfølgelig får vi hendes fantastiske sangstemme at høre undervejs. Men ærlig talt er hun så kedeligt fremstillet, at jeg næsten fik mere sympati for hendes ubehjælpssomme mand Carsten, spillet af Troels Malling, om end han er en lige så sær anakronistisk mandetype, som hun er på kvindesiden.

Oh Happy Day på Folketeatret. Foto Gudmund Thai.

Et hav af gode kræfter

Omkring dette dødsdømte par suser et hav af gode kræfter rundt i større og mindre roller. Christopher Læssø gør, hvad han skal som den karismatiske gospelpræst fra det store udland, der vækker Hannahs safter og selvværd. Ulla Vejby er sjov på den kække måde som veninden Grethe, mens Tom Jensen får en anden forslidt mandetype at hygge sig med som Grethes bøvede – men naturligvis hjertensgode – mand. Troels Malling og Tom Jensens duet ved bardisken var et af de få øjeblikke med nerve.

I koret giver de tre indtagende herrer Jesper Riefenstahl, Jacob Moth-Poulsen og Kristian Boland charmerende liv til hhv. forsigtige Lasse, brovtende Kryger og den sentimentale bedstefar Preben. Kristine Yde og Signe Kærup Dahl gør det også godt som de to sopraner, hhv. den gode narkoman og den onde præstekone (gæt selv, om hun viser sig at være hjertevarm til sidst), mens Mathias Sprogø Fletting springer sikkert rundt i diverse roller som korleder, præst og hotelreceptionist.

Oh Happy Day på Folketeatret. Foto Gudmund Thai.

Velkommen til 50'er-parallelsamfundet

Kapelmester Anders Ortman styrer med vanlig ekspertise og sans for mere marginale instrumenter som xylofonen de mange sange, der har sneget sig ind i sceneversionen. De er af uransagelige grunde ikke gospel traditionals, men et noget nyere repertoire med en særlig forkærlighed for Simon & Garfunkel-numre og en enkelt feel bad-afstikker til Amy Winehouses univers. Jeg ved ikke, om det er, fordi et overvejende hvidt publikum ikke forventes at kunne kapere den originale genre? Sangvalget ser ud til at handle mest om at ramme noget, vi kan synge med på.

Holdet på scenen synger fremragende, og de spiller også udmærket komedie, hvis man altså køber præmissen om, at vi befinder os i et eller andet 50'er-parallelsamfund, hvor kvinder ikke er i stand til at skaffe et job selv. Måske havde det været en idé at bruge en smule af et tydeligvis ret stort budget på en dramatiker. Forestillingen er ikke løftet ud af filmregi, men hakkes op i en lind strøm af opbyggende småscener. Sisse Gerd Jørgensen giver et ret genialt scenografisk svar på filmklippet, men en dramatiker kunne have omformet filmflowet til et scenisk – og måske samtidig bibragt historien en form for aktualisering.

Jeg giver forestillingen fire stjerner, for den leverer på det, den lover. Vil man se musikteater, der sætter mere på spil, og arbejder med tidssvarende kønsfremstillinger, skal man gå andre steder hen.

*Efter filmen Oh Happy Day af Hella Joof, Lotte Andersen og Jannik Johansen.
Bearbejdelse: Rolf Heim og Ninette Mulvad. Instruktion: Rolf Heim. Scenografi:
Sisse Gerd Jørgensen. Kapelmester: Anders Ortman.*

*Medvirkende: Marie Mondrup, Ulla Vejby, Christopher Læssø, Troels Malling,
Tom Jensen, Jesper Riefensthal, Mathias Sprogøe Fletting, Kristian Boland,
Kristine Yde, Signe Kærup Dahl og Jacob Moth-Poulsen.*